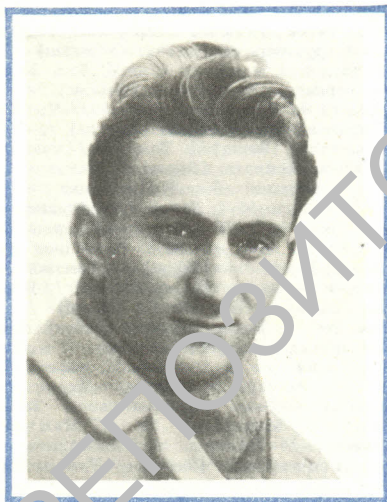

Тарасава, Т.М. Сербантовіч Анатоль / Т.М. Тарасава // Беларускія пісьменнікі : біябібліягр. слоўн. : у 6 т. / Ін-т літ. імя Я. Купалы, Акад. навук Рэсп. Беларусь, Беларус. энцыкл. ; пад рэд. А.В. Мальдзіса ; рэдкал.: І.Э. Багдановіч [і інш.]. – Мінск, 1995. – Т. 5. – С. 297–298.

СЕРБАНТОВІЧ АНАТОЛЬ

Сербантовіч Анатоль
Станіслававіч
(13.5.1941, в. Ордаць
Шклоўскага р-на
Магілёўскай вобл.—
21.3.1970, Мінск,
пахаваны на Усходніх
могілках), паэт. Член
СП Беларусі з 1967.

Нарадзіўся ў сям'і настаўнікаў. У вайну жыў з бацькамі ў вёсцы, цяжка хварэў бронхітам, тыфам. Скончыўшы ў 1958 Ордацкую сярэднюю школу, працаваў у калгасе. У 1960 паступіў на аддзяленне

журналістыкі БДУ, якое закончыў у 1965. Працаваў літаратурным супрацоўнікам часопіса «Бярозка» (1964—65). З восені 1966 знаходзіўся ў творчай камандзіроўцы ў Запаляр'і, Казахстане, на Урале,

Далёкім Усходзе. У 1969 зноў вярнуўся ў Мінск і працаваў у газеце «Піянер Беларусі».

А. Сербантовіч пачаў пісаць яшчэ ў школе. Гэта былі байкі і сатырычныя замалёўкі з калгаснага жыцця. Праца ў калгасе абумовіла тэматыку першых яго твораў. У 1959 надрукаваў у «Магілёўскай праўдзе» першы верш. У гады вучобы ў школе яго запрашалі на паседжанні літаб'яднання, на абласныя і рэспубліканскія семінары пачынаючых пісьменнікаў. Паступіўшы ва ўніверсітэт, многа пісаў. На другім курсе склаў рукапісны зборнік вершаў. Як сталы паэт сфарміраваўся да 1964, калі ён стаў рэгулярна друкавацца ў рэспубліканскіх часопісах, напісаў некалькі паэм. Ірмадзянская накіраванасць, пафаснасць былі характэрнай праявай яго паэзіі. Але часта напамінала пра сябе хвароба, якая надоўга адрывала яго ад работы.

Першы зборнік вершаў А. Сербантовіча «Азбука» (1966) выклікаў цікавасць крытыкі. Пасля яго выхаду паэт адразу ўзяўся за складанне другой кнігі. Пасля першага шмат — часам за ноч з'яўлялася да чатырох вершаў. Урачы катэгарычна забаранялі пісаць пераўма галавы, атрыманая ў дзяцінстве, усё часцей адрывала ад паэзіі). Аднак паэт спяшаўся. Апрача вершаў ён пісаў творы для дзяцей, прозу, крытычныя артыкулы, займаўся перакладамі. У сярэдзіне 60-х г. паэт сур'ёзна звярнуўся да жанру паэмы. Гэта быў новы ўзровень яго таленту. У 1968 у час знаходжання ў Сярэдняй Азіі напісаў паэму для дзяцей «Тэлефон». Лета 1969, якое паэт правёў на Далёкім Усходзе, было самым плённым у яго творчасці. Аднак многія творчыя задумы паэта засталіся няздзейсненымі — праз год яго не стала.

Т. М. Тарасова.